

Indtægtsansættelsen det ene Aar som det andet; thi man har Exempler paa, at en By endogsaa har sat sin Indtægt ned til Halvdelen af, hvad den har været det nærmest foregaaende Aar, saa at nogen absolut Maalestof for, i hvilke Omstændigheder Byen befinder sig, ligger der ikke deri.

Bufl: Svilkens Skjæbne det høie Thing vil give nærværende Lovforslag, vil jeg fuldstændig henstille til det høie Thing selv. Naar jeg har bedet om Ordet, er det nærmest for at gjøre Thinget opmærksomt paa, at forsaavidt angaar de Tal, som det ærede Medlem for Veile Amts Afd. Valgtreds (Th. Nielsen) kom med, er der ialtfald for en Dels Bedoimende en Hage ved dem, og at det ogsaa faar Betydning overfor dette Lovforslag, tør jeg ikke undlade at gjøre Thinget opmærksomt paa. At det ærede Medlem ikke talte for at skade Ribe, skjøndt ganske vist hans Foredrag heller ikke var et saadant, der just skulde gavne den, vil jeg gjerne tro, thi han har i Finantsudvalget og i sin Tid som Ordfører for de dertil henviste Andragender vist, at han ikke vilde skade Ribe, men naar han nu kommer og læser to Gange op om de 90,000 Kr., baade da de bleve laante, og da de nu skulle estergives, vil jeg gjøre den Bemærkning, at disse 90,000 Kr. ere et Aktiv, som vist ikke er mange Dre værd. Naar der nu skal veftages et Lovforslag, hvorved der skal estergives først 90,000 Kr. og saa 17,445 Kr. er der den flemme Hage derved, at denne Estergivelse af 90,000 Kr. kommer slet ikke til at hjælpe Ribe By i den Forstand, thi det er Havnekassen, der har laant disse Penge, og efter Meddelelser, jeg har faaet fra Byraadet, er det det Samme som at ville plukke Haar af en Skaldet, naar man vil søge disse Penge tilbage fra Havnekassen. Man maa altsaa vide, at naar man kommer her og gjør Henstilling om at estergive 90,000 Kr., er det under den Forudsætning, at vi vistnok ikke kunne opnaa at faae de 90,000 Kr., hvor lystige vi saa end gjøre os for Statens og Rigsdagens Skyld. Det maa de Herrer, som i sin Tid vedtog Loven om Laanet, have paa deres Samvittighed. Det var kun denne Bemærkning, jeg vilde gjøre for at oplyse Thinget om, at Summen ikke er saa stor, som den fremtræder i Lovforslaget. At det maaske kan være til nogen indirekte Gavn for Byen at faae de 90,000 Kr. estergivet, skal jeg ikke fuldstændig benegte, men det vil ikke være det i den Grad, som det kunde se ud for dem, der overladt lase Lovforslaget. Iøvrigt vil jeg talke den høitærede Minister for den Streng, han slog paa, at han vilde vise sig særdeles velvillig i Digefagen, naar den kom til at foreligge. Jeg skal ikke udtale mig om, hvor megen eller hvor liden Gavn dette Lovforslag er til for Ribe; thi for mig er ogsaa Digefagen Hovedsagen. Om den end ikke vil

hjælpe Ribe direkte, vil den komme til at gjøre det indirekte. Enhver, der er kjendt med Ribe, veed, at Halvdelen af Ribe Borgere ere Landeieendomsbesiddere, og at Forholdet med disse Oversjømmelser, som vi have haft en Mængde af deovre, er dette, at der ligger et Opland udenfor Ribe, om hvilket man kan sige sig selv, at, naar dette Areal, hvoraf en stor Del bestattes til Parten 24 og altsaa maa svare en høi Stat, inddiges, vil den Omstændighed, at det kommer under regelmæssige Forhold, ogsaa indirekte gavne Ribe. Jeg takker den høitærede Minister for, at han vedblivende giver Tilfagn om, at han vil paa denne Maade komme denne Egn til Hjælp, og jeg forstod hans Ord saaledes, at, naar et Lovforslag i sin Tid kom til at foreligge, vil Hjælpen blive større end den, der ved tidligere Tilfælde er ydet, hvor Diger ere anlagte. Jeg skal endnu kun sige den Bemærkning til, at, naar han forlangte et Digelag, er det ikke mere, end hvad Lov og Ret fordrer. Men jeg tror at kunne meddele den høitærede Minister, at man er alle rede godt igang med at lave et saadant Digelag, som er befalet i Loven, og, naar da Forlangender fra Egnen blive stillede om at faae Hjælp fra Statskassen, kunne vi jo vente, at den høitærede Minister vil stille sig særdeles gunstig overfor denne Sag, og det kan jeg paa den paagjældende Egn's Vegne ikke Andet end glæde mig over. Det er, som sagt, de Bemærkninger, jeg vilde tillade mig at gjøre. Jeg overlader iøvrigt til Thinget, som jeg begyndte mine Udtalelser med, at give Lovforslaget den Skjæbne, som det mener, at det bør have.

D. Christensen: Naar jeg har fundet mig besgjætt til at tage Ordet i denne Sag, er det ikke for at indlægge noget haarligt Ord for dette Lovforslag eller for Ribe By. Men der kom en Udtalelse fra den høitærede Minister, som maaske ikke blev opfattet med den Nøiagtighed af Alle som den, hvormed jeg opfattede den, eftersom jeg satte megen Pris paa denne Udtalelse, og det er den: Lad os fremfor Alt være lidt forsigtige paa dette Omraade. Lad os hjælpe Ribe By, som den efter alle de ulykkelige Omstændigheder fortjener, men lad os passe paa, at vi ikke komme med Udtalelser, som om vi til evig Tid ville understøtte den. Jeg er enig med den høitærede Minister i, at det dreier sig om Hjælp nu, men fremfor Alt maa Ribe By ogsaa vide, at der er Noget, der hedder Selskabs Hjælp, og at den ikke altid eller i lange Tider bestandig skal tro, ikke at kunne staa paa egne Ben. Denne Udtalelse, tror jeg, at der var Føie til at komme med, men der er ikke Tale om, at jeg vil skade Ribe By. Det er min fuldstændige Overbevisning, at hvad der her er foreslaaet, er ikke blot en god Gjering, men at det er absolut nødvendigt, og at der forøvrigt ikke kan gjøres Andet, end hvad der her gjøres, da vi dog ikke kunne